

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt I S 56/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 stycznia 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 24 października 2023 r. M. S. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. I S 56/23.

Skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania, przyznania od Skarbu Państwa na rzeczy skarżącego 20 000 zł oraz „o wydanie zalecenia orzekania we wskazanych sprawach, informowania (...) o przyczynach czy celach takiej blokady (...) oraz zrekompensowania (...) niedobrych skutków materialnych” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 marca 2023 r., I NSP 309/22; z 3 listopada 2021 r., I NSP 185/21; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; z 3 października 2013 r., III SPP 209/13).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 października 2020 r., I NSP 140/20; z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; z 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; z 20 lipca 2010 r., III SPP 16/10).

Bezspornym jest, że skarga na przewlekłość wniesiona przez M. S. dotyczy postępowania, którego przedmiotem jest ocena naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Z tego powodu, przedmiotowa skarga, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[a!]